

- ਮਨੋ ਬੱਚੇ:- "ਮਨੋ ਬੱਚੇ :- ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਵੱਚ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣੇ ਹੋ ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਡਾ ਸਮਿਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪੂਜਨ ਨਹੀਂ, ਕਢਿਕ ਸ਼ਰੀਰ ਅਪਵੰਤਰ ਹੈ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਕਹਿਤਾ ਨਸ. ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚ ਨਰਿੰਤਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?
- ਉਤਰ:- ਅਸੀਂ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਰਾਜਯੋਗ ਸੰਖਿ ਸ੍ਵਰਗ ਦੀ ਰਾਜਾਈ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਨਸ. ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਰਿੰਤਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਕਿ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਖਬਰਦਾਰੀ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨਾ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਉਣਾ ਹੈ। ਕਦੀ ਵੀ ਬਾਪ ਦੀ ਨੀਂਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਾਉਣੀ ਹੈ। ਕਸਿ ਨਾਲ ਵੀ ਲੜਨਾ ਝਗੜਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕੋਡੀ ਤੋਂ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਬਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਨਾ ਕਰਨੀ ਹੈ।
- ਗੀਤ:- ਜੋ ਪੀਆ ਕੇ ਸਾਥ ਹੈ...

ਓਮ ਸ.ਤੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਸਮਝਿਆ। ਜੋ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਹਨ ਉਹ ਬਾਪਦਾਹ ਦੇ ਨਾਲ ਹਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਡਬਲ ਹਨ ਨਾ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਪਰਮਪਤਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸ.ਵਿ ਸਥਾਪਨਾ ਕਵਿ ਕਰਨਗੇ? ਉਹ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਨੂੰ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ। ਇਵੇ ਤਾਂ ਕਹਿਾ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦਵਾਰਾ...ਨਹੀਂ। ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਤਾਂ ਹੈ ਸਤੀਯੁਗ ਦਾ ਪ੍ਰਸਿੰ। ਪਰਮਪਤਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਪਵੇ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਉਪਾਏ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਆਦਿ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸਭ ਸਮਝਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਵਿਸ਼ ਮਾਲਾ ਜਸਿ ਨੂੰ ਰੁਦ੍ਰ ਮਾਲਾ ਕਹਿਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਪੂਜਦੇ ਹਨ, ਸਮਿਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਇਹ ਰੁਦ੍ਰ ਮਾਲਾ ਸਰਿਫ ਸਮਿਰੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੇਰੁ ਤਾਂ ਕਹਿਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਰਸਵਤੀ ਨੂੰ। ਬਾਕੀ ਮਾਲਾ ਹੋਈ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੀ ਮਾਲਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੈ, ਪੂਜੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼.ਾਰਥੀ ਹੋ। ਤੁਹਾਡਾ ਸਮਿਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅੰਤ ਵੱਚ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਮਾਲਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜੀਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ? ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉਠੇਗਾ ਨਾ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੀ ਮਾਲਾ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਚੇਤੰਨ ਜੀਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਮਾਲਾ। ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਾਰਾਇਣ ਪੂਜੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਨਾ ਕਢਿਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੋਨੋ ਪਵੰਤਰ ਹਨ। ਰੁਦ੍ਰ ਮਾਲਾ ਉਹ ਤਾਂ ਸਰਿਫ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਹੈ ਕਢਿਕ ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਅਪਵੰਤਰ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਪੂਜੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ। ਆਤਮਾ ਕਵਿ ਪੂਜੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਰੁਦ੍ਰ ਮਾਲਾ ਪੂਜੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਨਹੀਂ, ਪੂਜੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ। ਜਦੋਂ ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਸਮਿਰਨੀ। ਜੋ ਵੀ ਦਾਨੇ ਹਨ ਉਹ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਮਿਰਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਸ਼ਰੀਰ ਵੱਚ ਹਨ। ਦਾਨੇ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਣਾਂ ਦੇ ਹਨ। ਸਮਿਰਨ ਕਸਿ ਨੂੰ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਇਹ ਤਾਂ ਕਸਿ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਣ ਜੋ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਗਤ ਅੰਬਾ ਦੇਵੀਆਂ ਆਦਿ ਬਹੁਤ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਪੂਜਨ ਲਾਇਕ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ, ਕਢਿਕ ਤੁਹਾਡੇ ਸ਼ਰੀਰ ਪਤਤਿ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਪਵੰਤਰ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਪੂਜੀ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਸਮਿਰੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁੱਛੇ ਤਾਂ ਸਮਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਬ੍ਰਹਮਣੀਆਂ। ਤੁਹਾਡੇ ਯਾਦਗਾਰ ਦੇਵੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵੱਚ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਖੁਦ ਪਾਵਨ ਬਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇਹ ਮਾਲਾ ਫਸਟ ਬ੍ਰਹਮਣਾਂ ਦੀ ਸਮਝੀ ਜਾਵੇ ਫਰਿ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ। ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਰਜਿਲਟ ਨਿਕਲੇਗੀ। ਜਦੋਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਾਲੀਗ੍ਰਾਮ ਰੂਪ ਵੱਚ ਹੈ ਤਾਂ ਪੂਜੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸ.ਵਿ ਦੀ ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਲੀਗ੍ਰਾਮ ਦੀ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਢਿਕ ਆਤਮਾ ਪਵੰਤਰ ਹੈ, ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ। ਸਮਿਰਨ ਸਰਿਫ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਢਿ? ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਫਰਿ ਜਦੋਂ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸ.ਵਿ ਦੇ ਨਾਲ ਪੂਜੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਬ੍ਰਹਮਣ ਹੋ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਵੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੀ ਸਾਕਾਰ ਵੱਚ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਮਹਿਨਤ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਮਾਲਾ ਜਵਿ ਸਾਕਾਰੀ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਰਸਵਤੀ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਗਾਮਿਨ ਗੰਗਾਵਾਂ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸ੍ਵਰਗ ਬਣਾਇਆ, ਇਹ ਰੁਦ੍ਰ ਯਗਿਆ ਰਚਿਆ। ਜੋ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਸ ਵੱਚ ਸਰਿਫ ਸ.ਵਿ ਅਤੇ ਸਾਲੀਗ੍ਰਾਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਚ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਰਸਵਤੀ ਦਾ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਸਭ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਸਮਿਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੋਣ - ਕੋਣ ਗਾਮਿਨ ਗੰਗਾਵਾਂ ਸੀ। ਉਹ ਤਾਂ ਹੈ ਗਾਮਿਨ ਸਾਗਰ। ਇਹ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਪੁਤਰਾ ਵੱਡੀ ਨਦੀ। ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮਾਤਾ ਵੀ ਹੈ। ਸਾਗਰ ਇੱਕ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਗੰਗਾਵਾਂ ਤਾਂ ਕਸਿਮ - ਕਸਿਮ ਦੀ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਜਨ੍ਹਾਂ ਵੱਚ ਚੰਗਾ ਗਾਮਿਨ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਰੋਵਰ ਕਹਿਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਹਿਮਾ ਵੀ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਨਸਰੋਵਰ ਵੱਚ ਸ਼ਨਾਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪਰਜਾਦਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮਾਲਾ ਸਮਿਰੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਮਿਰਨੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈ ਨਾ। ਸਮਿਰਨ ਕਰੋ, ਉਹ ਤਾਂ ਸਰਿਫ ਰਾਮ - ਰਾਮ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਮਿਰਨ ਕਸਿ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ? ਜੋ ਜਾਸਤੀ ਸਰਵਸਿ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਹੈ ਫੁਲ ਫਰਿ ਮੇਰੁ, ਜੋ ਬਹੁਤ ਮਹਿਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਫਰਿ ਰੁਦ੍ਰ ਮਾਲਾ ਸੋ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੀ ਮਾਲਾ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਸਰਿਫ ਆਤਮਾ ਪੂਜੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸਮਿਰਨ ਲਾਇਕ ਹੋ। ਸਮਿਰਨੀ ਤੁਹਾਡੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਪੂਜਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਢਿਕ ਆਤਮਾ ਪਵੰਤਰ ਸ਼ਰੀਰ ਅਪਵੰਤਰ ਹੈ। ਅਪਵੰਤਰ ਚੀਜ਼ ਕਦੀ ਪੂਜੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ। ਜਦੋਂ ਰੁਦ੍ਰ ਮਾਲਾ ਬਣਨ ਲਾਇਕ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਫਰਿ ਅੰਤ ਵੱਚ ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਰੁੱਧ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਕਸ਼.ਤਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਪਾਸ ਵੱਚ ਓਨਰ ਕੋਣ - ਕੋਣ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਰਵਸਿ ਕਰਨ ਨਾਲ ਨਮਾਚਾਰ ਬਹੁਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਤਾ ਪੈਦਾ ਜਾਵੇਗਾ - ਵਿਸ਼ ਮਾਲਾ ਵੱਚ ਨੰਬਰਵਾਰ ਕੋਣ - ਕੋਣ ਆਏਗਾ! ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਬਹੁਤ ਗੂੜੀਆਂ ਹਨ।

ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਸਰਿਫ ਰਾਮ - ਰਾਮ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਸ਼ਿਚਨ ਲੋਕ ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਾਲਾ ਕਸਿ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ? ਗੋਡ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਜੋ ਕੋਲ ਬੈਠੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਲਾ ਬਣਦੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਮਾਲਾ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸਰਿਫ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਆਪਣੇ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕਵਿ ਸਮਝਣਗੇ। ਸਭ ਨੂੰ ਪਤਤਿ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਦੇ ਲਈ ਇਵੇ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ ਕਿ ਉਹ

ਪਤਿ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ - ਮਰਨ ਵੱਚ ਆਕੇ ਬੱਲੇ ਉਤਰਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਅਸਲ ਵੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ ਕਾਢਿਕ ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਸੋ ਤਾਂ ਜੱਦ ਅੰਤ ਹੋਵੇ, ਝਾੜ ਜੜ੍ਹਹਜੜੀਭੂਤ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਭ ਨੂੰ ਸਦਗਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਉਪਰ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਜਨਮ - ਮਰਨ ਵੱਚ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਸੱਚਾ ਸਤਗੁਰੂ ਮਨੁੱਖ ਕੋਈ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਸਰਵ ਦੇ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਹੈ। ਸੱਚਾ ਸਤਗੁਰੂ ਮਨੁੱਖ ਕੋਈ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਰਿਫ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਛਿਤਾਈ ਸਭ ਆਉਣ ਲਗਦੇ ਹਨ ਪਾਰ੍ਵਤ ਵਜਾਉਣ। ਜਦੋਂ ਸਭ ਤਮੋਪਰਧਾਨ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਦੋਂ ਮੈਂ ਆਕੇ ਸਰਵ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਸਭ ਵਾਪਸ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਫਰਿ ਨਵੇਂ ਸਰਿ ਚੱਕਰ ਸੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਹੀ ਰਾਜਾਈ ਪਾਉਣਗੇ ਫਰਿ ਰਾਜਾ ਬਣਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਜਾ ਬਣੇ। ਪ੍ਰਜਾ ਤਾਂ ਢੇਰ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਮਹਿਨਤ ਹੈ ਰਾਜਾਈ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣ ਦੀ। ਅੰਤ ਵੱਚ ਪੂਰਾ ਪਤਾ ਪਵੇਗਾ। ਕੌਣ ਵਜਿ ਮਾਲਾ ਵੱਚ ਪਰਿਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਨਪੜ੍ਹ ਪੜ੍ਹੇ ਦੇ ਅੱਗੇ ਭਰੀ ਢੋਣਗੇ। ਸਤਗੁਰੂ ਵੱਚ ਆਉਣਗੇ ਪਰ ਨੌਕਰ ਚਾਕਰ ਬਣਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਭ ਨੂੰ ਪਤਾ ਪੈ ਜਾਏਗਾ। ਜਵਿ ਇਮਤਹਿਨ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵੱਚ ਸਭ ਨੂੰ ਪਤਾ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕੌਣ - ਕੌਣ ਫੇਲ ਹੋਣਗੇ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੇ ਅਟੈਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ। ਈਸ਼ਵਰੀ ਵਸ਼ਿਵ ਵਚਿਆਲਿਆ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਉਸ ਵੱਚ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪਾਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਇੱਕ ਹੀ ਰਾਜਯੋਗ ਦੀ ਹੈ, ਰਾਜਾਈ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣ ਵੱਚ ਮਹਿਨਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਵਸਿ ਵੀ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਰਾਜਾ ਜੋ ਬਣਨਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫਰਿ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਜਾ ਵੀ ਬਣਾਉਣੀ ਪਵੇ। ਚੰਗੀ - ਚੰਗੀ ਬੱਚੀਆਂ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਸੈਟਰਜ਼ ਸੰਭਾਲਦੀਆਂ ਹਨ, ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਜਾ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵੱਡਾ ਬਗੀਚਾ ਬਣਾਓ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਵੀ ਆਕੇ ਵੇਖਣ। ਅਜੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ ਹੈ। ਬੋਮਬੇ ਵੱਚ ਤਾਂ ਲੱਖਾਂ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਡਾਈਨੈਸਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਢੇਰ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਜੋ ਮਹਿਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਰਾਜਾ ਬਣਦੇ ਹਨ ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਪ੍ਰਜਾ ਬਣਦੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਹੋ ਪ੍ਰਭੂ ਤੇਰੀ ਸਦਗਤੀ ਦੀ ਲੀਲਾ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਵਾਹ ਬਾਬਾ! ਤੁਹਾਡੀ ਗਤਿ ਮਤ... ਸਰਵ ਦੇ ਸਦਗਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ੍ਰੀਮਤ, ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਨਿਆਰੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਛੱਡ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਨਰਿਕਾਰੀ, ਆਕਾਰੀ, ਸਾਕਾਰੀ ਲੋਕ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਸਰਿਫ ਸੁਰਸ਼ਿਟੀ ਦੇ ਆਦੀ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਨਣਾ ਉਹ ਵੀ ਕੰਮਪਲੀਟ ਨਾਲੇਜ਼ ਨਹੀਂ। ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਮੂਲਵਤਨ ਨੂੰ ਜਾਨਣਾ ਪਵੇ। ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਰਹੀਂਦੀਆਂ ਹਾਂ। ਇਸ ਸਾਰੇ ਸੁਰਸ਼ਿਟੀ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਚੱਕਰਵਰਤੀ ਰਾਜਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਸਭ ਕੀਨੀਆਂ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਕਹਾਂ ਦਿੰਦੇ ਸ.ਵਿ ਨਾਮ ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਹੈ। ਚਿੰਤਰ ਵੀ ਹੈ ਫਰਿ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾਮ ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ। ਫਰਿ ਕਹਾਂ ਦਿੰਦੇ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਐਮ. ਪੀ. ਨੇ ਕਹਿਾ ਸੀ ਕੀ ਇਹ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ ਕੀ ਈਸ਼ਵਰ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਇੱਕ ਦੇ ਨੂੰ ਮਾਰਦੇ ਹਨ, ਕੀ ਇਹ ਈਸ਼ਵਰ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ? ਅੱਗੇ ਚੱਲਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣਗੇ। ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਵੀ ਵਰਧੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਿਆ ਜੋ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਉਹ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਪੱਤਰ ਲਖਿਣ। ਇਹ ਪੂਰੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਕੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਲਖਿ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਪੂਰੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਮੂਲਵਤਨ ਦੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਨਰਿਕਾਰ ਬਾਪ ਦਾ ਵੀ ਪਰਚਿ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਫਰਿ ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬ੍ਰਹਮਣ ਧਰਮ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵੱਚ ਵੀ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਫਰਿ ਰਾਮ ਸੀਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਡਾਈਨੈਸਟੀ ਕਵਿ ਚਲਦੀ ਹੈ, ਫਰਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਰਾਜਾਈ ਕੌਣ ਖੋਹਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸੁਵਰਗ ਕੱਥੇ ਗਿਆ। ਜਵਿ ਕਹਿਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਰਕ ਕੱਥੇ ਗਿਆ? ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ। ਸੁਵਰਗ ਵੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਵੀ ਅਰਥਕਵੇਕ ਆਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੀਰੇ ਜਵਾਹਰਾਤ ਦੇ ਮਹਿਲ ਆਦੀ ਇਵੇਂ ਚਲੇ ਗਏ ਜੋ ਕੋਈ ਕੱਢ ਨਾ ਸਕਣ। ਸੋਨੇ ਹੀਰੇ ਜਵਾਹਰਾਤ ਦੇ ਮਹਿਲ ਕਦੀ ਬੱਲੇ ਤੋਂ ਨਿਕਲੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸੋਮਨਾਥ ਆਦੀ ਦਾ ਮੰਦਰਿ ਤਾਂ ਬਾਦ ਵੱਚ ਬਣਿਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਉਚ ਹੋਣਗੇ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਘਰ ਕਵਿ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ? ਉਹ ਸਾਰੀ ਮਲਿਕੀਯਤ ਕੱਥੇ ਗਈ? ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਗੱਲਾਂ ਜਦੋਂ ਵਚਿਵਾਨ ਸੁਣਨਗੇ ਤਾਂ ਵੰਡਰ ਖਾਣਗੇ, ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਜਬਰਦਸਤ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸਰਿਫ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਕਹਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਅਤੇ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਧਨ ਮਲਿਦਾ ਹੈ ਫਰਿ ਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਜਾਓ। ਇਹ ਅਖੁੱਟ ਖਜਾਨਾ ਹੈ, ਸਾਰਾ ਮਦਾਰ ਧਾਰਨਾ ਤੇ ਹੈ। ਜੀਨੀ ਧਾਰਨਾ ਕਰਨਗੇ ਉਨਾ ਉਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣਗੇ। ਖਿਆਲ ਕਰੋ ਕੱਥੇ ਕੋਡੀ, ਕੱਥੇ ਹੀਰਾ। ਹੀਰੇ ਦਾ ਮੁੱਲ ਸਭ ਤੋਂ ਜਾਸਤੀ ਹੈ। ਕੋਡੀ ਦਾ ਮੁੱਲ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕੋਡੀ ਤੋਂ ਹੀਰਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕਦੀ ਕਸਿ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਵੱਚ ਵੀ ਨਾ ਆਉਣ। ਸਰਿਫ ਸਮਝਣਗੇ ਬਰੋਬਰ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ, ਜੋ ਹੋਕੇ ਗਏ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਇਹ ਰਾਜ ਕਦੇ ਕਸਿਨੇ ਦੰਤਾ, ਇਹ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਰਾਜਾਈ ਕਸਿਨੇ ਦੰਤੀ? ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਾਜਯੋਗ ਨਾਲ ਸਵਰਗ ਦੀ ਰਾਜਾਈ ਮਲਿਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੰਡਰ ਹੈ ਨਾ। ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚ ਨਸ। ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਮਾਇਆ ਫਰਿ ਉਹ ਸਥਾਈ ਨਸ। ਰਹਿਣ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਪੜ੍ਹਕੇ ਅਸੀਂ ਵਸ਼ਿਵ ਦੇ ਮਾਲਕਿ ਬਣਾਂਗੇ। ਇਹ ਕਦੇ ਕਸਿ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚ ਆਉਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕੀ! ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੀਨੀ ਮਹਿਨਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਦਾ ਨੌਂਦਿਕ ਠੋਰ ਨਾ ਪਾਵੇ। ਇਹ ਇੱਥੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤੇ ਐਮ ਅਬਜੈਕਟ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਤੇ ਐਮ ਅਬਜੈਕਟ ਹੈ। ਬਾਪ, ਟੀਚਰ, ਗੁਰੂ ਤੀਨੋਂ ਹੀ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਵਸ਼ਿਵ ਦੇ ਮਾਲਕਿ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਕੀਨੀ ਖਬਰਦਾਰੀ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨਾ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਹਿੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਨੀਂਦਾ ਕਰਵਾ ਦੇਵੇ। ਨਾ ਕਸਿ ਨਾਲ ਲੜ੍ਹਨਾ ਝਗੜ੍ਹਨਾ ਹੈ। ਸਭ ਨਾਲ ਮੀਠਾ ਬੋਲਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਚਿ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇ ਦਾਨ ਤਾਂ ਛੁੱਟੇ ਗੁਰਹਣਿ। ਨੰਬਰਵਨ ਦਾਨ ਹੈ ਦੇਹ - ਅਭਮਿਨ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮ - ਅਭਮਿਨੀ ਹੋ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮ - ਅਭਮਿਨੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਅਮੁੱਲ ਜੀਵਨ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਆਉਦਾ ਹਾਂ। ਫਰਿ ਤੁਸੀਂ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਵੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਅੱਛ!

ਮੀਨੋ- ਮੀਨੋ ਸੀਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਤਿ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨੀਂਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸਭ ਨਾਲ ਮੀਠਾ ਬੋਲਣਾ, ਅਜਹਿੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਜਸਿ ਨਾਲ ਬਾਪ ਦੀ ਨੀਂਦਾ ਹੋਵੇ। ਦੇਹ - ਅਭਮਿਨ ਦਾ ਦਾਨ ਕਰ ਆਤਮ - ਅਭਮਿਨੀ ਅਤੇ

ਪਰਮਾਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨਾ ਹੈ ।

2. ਜੋ ਗਿਆਨ ਧਨ ਮਲਿਦਾ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੋਂ ਰਾਜਾਈ ਮਲਿਦੀ ਹੈ ਇਸ ਨਸ਼ੇ ਵੱਚ ਸਥਾਈ ਰਹਿਣਾ ਹੈ । ਅਟੈਸ਼ਨ ਦੇਕੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਨੀ ਹੈ ।

ਵਰਦਾਨ:-

ਇਕਾਗਰਤਾ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਦਵਾਰਾ ਅਨੇਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਸ਼ਿਵ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਭਵ:

ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੈ ਕਿ ਭਟਕਦੀ ਹੋਈ ਬੁੱਧੀ ਜਾਂ ਮਨ ਦੀ ਚੰਚਲਤਾ ਤੋਂ ਇਕਾਗਰ ਹੋ ਜਾਈਏ । ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਸ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਆਪਣੇ ਸੰਕਲਪਾਂ ਨੂੰ ਇਕਾਗਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਵਧਾਓ, ਨਰਿੰਤਰ ਇੱਕਰਸ ਸਥਿਤੀ ਵੱਚ ਜਾਂ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੂਸਰਾ ਨਾ ਕੋਈ । ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵੱਚ ਰਹੋ, ਵੀਅਰਥ ਸੰਕਲਪਾਂ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਸੰਕਲਪਾਂ ਵੱਚ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਸ਼ਿਵ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਭਵ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਗੁਣ ਸਵਰੂਪ, ਸ਼ਕਤੀ ਸਵਰੂਪ ਅਤੇ ਯਾਦ ਸਵਰੂਪ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਹੀ ਸੱਚੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਨ ।

*****